

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุป

จากการศึกษาสภาพการใช้จ่ายและพฤติกรรมการบริโภคของข้าราชการตำรวจ สายงานอำนวยการ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยใช้ข้อมูลจากการสำรวจโดยแบบสอบถาม เพื่อนำมาวิเคราะห์ตามแนวคิดทฤษฎีของ Keynes ที่ว่ารายได้เป็นตัวกำหนดโดยตรงของการบริโภค ส่วนปัจจัยอื่นๆเป็นตัวกำหนดโดยอ้อมของการบริโภค ซึ่งนำมาสู่แนวคิดหลักในการกำหนดสมมติฐานเพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมการบริโภคของข้าราชการตำรวจ พบว่า

5.1.1 การวิเคราะห์สภาพการใช้จ่ายของผู้บริโภค

จากการศึกษาค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของข้าราชการตำรวจชั้นประทวนและสัญญาบัตรพบว่าในชั้นสัญญาบัตรมีค่าใช้จ่ายที่สูงกว่าชั้นประทวน โดยค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยของระดับชั้นประทวนเท่ากับ 10,945 บาท และ ส่วนข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร เท่ากับ 13,720.19 บาท ซึ่งค่าใช้จ่ายนี้จะเพิ่มขึ้นตามอายุ ระดับชั้นยศและรายได้ของข้าราชการตำรวจ ค่าใช้จ่ายโดยรวมของข้าราชการตำรวจทั้งสองกลุ่มนี้ส่วนมากอยู่ที่ค่าใช้จ่ายที่มีความจำเป็นในการบริโภคปัจจัยสี่ ได้แก่ อาหาร เครื่องอุปโภค เครื่องนุ่งห่ม ฯลฯ

ในระดับข้าราชการตำรวจชั้นประทวนค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคคิดเป็นร้อยละ 27 ถัดมาเป็นค่าใช้จ่ายเลี้ยงดูผู้พึ่งพิงคิดเป็นร้อยละ 15 และค่าใช้จ่ายในการเดินทางคิดเป็นร้อยละ 12 ต่อค่าใช้จ่ายรวม ตามลำดับ ส่วนข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร ค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคคิดเป็นร้อยละ 26 ถัดมาค่าใช้จ่ายในการเดินทางคิดเป็นร้อยละ 13.2 และเป็นค่าใช้จ่ายเลี้ยงดูผู้พึ่งพิงคิดเป็นร้อยละ 13 ต่อค่าใช้จ่ายรวม

ค่าใช้จ่ายในปัจจัยสี่เป็นสิ่งที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต และค่าใช้จ่ายประจำที่จำเป็นต้องจ่ายในทุกๆเดือน เช่น ค่าสาธารณูปโภค ค่าอุปการะผู้พึ่งพิง ซึ่งค่าใช้จ่ายเหล่านี้เป็นค่าใช้จ่ายที่คงที่แน่นอนเปลี่ยนแปลงน้อย และยังมีความจำเป็นต้องบริโภคและใช้อยู่เสมอ

5.1.2 การวิเคราะห์การบริโภคของข้าราชการตำรวจตามแนวคิดทฤษฎีของ Keynes

ผลจากการศึกษาการใช้จ่ายต่อรายได้ของข้าราชการตำรวจในภาพรวมพบว่า แนวคิดของการบริโภคตามทฤษฎีของ Keynes ยังคงสามารถอธิบายได้ว่าผู้ที่มีรายได้สูงขึ้นจะมีค่า APC ลดลง คือค่าของ $MPC < APC$ เสมอ ณ ทุกระดับรายได้ พิจารณาจากค่า APC ของกลุ่มสูงกว่าค่าเฉลี่ยพบว่ารายได้เท่ากับ 35,350 บาท มีค่า APC เท่ากับ 0.462 ส่วนกลุ่มต่ำกว่าค่าเฉลี่ย รายได้กับ 12,375.24 บาท มีค่า APC เท่ากับ 0.768 เป็นต้น

ซึ่งแม้แต่การวิเคราะห์ในระหว่างชั้นยศ (ระดับประทวนและสัญญาบัตร) ก็จะพบข้อสรุปเช่นเดียวกัน พบว่ารายได้เฉลี่ยของข้าราชการตำรวจในชั้นประทวนจะน้อยกว่าชั้นสัญญาบัตร รายได้เฉลี่ยเท่ากับ 18,241.67 บาท มีค่า APC เท่ากับ 0.6 ส่วนชั้นสัญญาบัตร มีรายได้เฉลี่ยเท่ากับ 24,651.88 บาท ค่า APC เท่ากับ 0.55 เห็นได้ว่าค่า APC ของชั้นประทวนสูงกว่าชั้นสัญญาบัตร

และเมื่อพิจารณาในระดับชั้นยศเดียวกันทั้งประทวนและสัญญาบัตรก็พบว่ากลุ่มที่มีรายได้ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยจะมีค่า APC ที่สูงกว่ากลุ่มรายได้สูงกว่าค่าเฉลี่ย ดังนี้

1. **ชั้นประทวน** กลุ่มรายได้ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยรายได้เท่ากับ 11,195 บาท ค่า APC เท่ากับ 0.75 กลุ่มรายได้สูงกว่าค่าเฉลี่ยรายได้เท่ากับ 29,058.45 บาท มีค่า APC เท่ากับ 0.51
2. **ชั้นสัญญาบัตร** กลุ่มรายได้ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยรายได้เท่ากับ 13,562 บาท ค่า APC เท่ากับ 0.83 กลุ่มรายได้สูงกว่าค่าเฉลี่ยรายได้เท่ากับ 41,421.46 บาท มีค่า APC เท่ากับ 0.42

5.1.3 พฤติกรรมและปัจจัยที่กำหนดการบริโภคของข้าราชการตำรวจ

จากการศึกษาสมการค่าใช้จ่ายของข้าราชการตำรวจพบว่าปัจจัยที่กำหนดการบริโภคคือ รายได้ สิ้นทรัพย์ถาวรและขนาดของครัวเรือน คือ เมื่อรายได้เปลี่ยนแปลงไป 1 บาท ค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคจะเพิ่มขึ้น 0.204 บาทต่อเดือน ส่วนสิ้นทรัพย์ถาวรเพิ่มขึ้น 1 บาทแล้วค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคจะเพิ่มขึ้น 0.001 บาทต่อเดือน ปัจจัยตัวสุดท้ายที่มีผลคือขนาดของครัวเรือน ถ้ามีจำนวนสมาชิกเพิ่มขึ้น 1 คนแล้วค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคจะเพิ่มขึ้น 403.434 บาทต่อเดือน

สำหรับปัจจัยในการกำหนดการบริโภคดีงกล่าวมีความเหมาะสมที่จะอธิบายสมการการบริโภคอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 นอกจากนี้ยังพบว่าทั้งข้าราชการตำรวจชั้นประทวนและสัญญาบัตรมีส่วนของค่าใช้จ่ายเพื่อการดำรงชีพ รวมถึงค่าใช้จ่ายประจำต่อค่าใช้จ่ายรวมเป็นจำนวนมาก คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 51 ทั้งสองระดับชั้นยศ และ ค่าใช้

จ่ายเพื่อการดำรงชีพต่อรายได้คิดเป็นร้อยละ 30 และ ร้อยละ 28 ของชั้นประทวนและชั้นสัญญาบัตร ตามลำดับ ดังที่กล่าวมาแล้วในบทที่ 4

5.2 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับนโยบาย

1) จากการศึกษาพบว่าข้าราชการตำรวจมีค่าใช้จ่ายเพื่อการดำรงชีพอยู่เป็นจำนวนมาก รวมทั้งค่าใช้จ่ายประจำอื่นๆที่ต้องจ่ายในแต่ละเดือน และมีแนวโน้มสูงขึ้น ตามภาวะเศรษฐกิจที่ผันผวน ดังนั้นเพื่อให้มีรายได้เพียงพอต่อค่าใช้จ่าย เห็นควรส่งเสริมให้ข้าราชการตำรวจสร้างรายได้เสริมเพิ่มในทางสุจริตนอกเวลาราชการ เช่น ขับรถรับจ้างไม่ประจำทางหลังเลิกงาน เป็นเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยตามบริษัทต่าง หรือร้านขายทอง ขายอาหาร ขายประกัน ขายสินค้า หรือทำธุรกิจอื่นๆที่ถนัดหรือตามความสามารถที่ทำได้

หรือในกรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วนในการใช้เงิน เช่น ประสบภัยธรรมชาติ ฯลฯ หน่วยงานต้นสังกัดของข้าราชการตำรวจ ควรมีงบประมาณรองรับเพื่อเป็นสวัสดิการให้แก่ข้าราชการตำรวจ กู้ ในอัตราดอกเบี้ยที่ไม่สูงมากนัก เป็นการให้กู้เพื่อความจำเป็นอย่างแท้จริง

2) ข้าราชการตำรวจที่มีรายได้ไม่พอต่อค่าใช้จ่ายควรประหยัดและอดออม รู้จักวางแผนทางการเงิน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเช่น สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ควรจัดสัมมนาวิธีการวางแผนทางการเงินให้แก่ข้าราชการตำรวจทั้งหลาย โดยเชิญเจ้าหน้าที่ผู้มีความชำนาญจากสถาบันการเงินต่างๆ มาให้ความรู้เกี่ยวกับการวางแผนทางการเงิน ซึ่งให้เห็นประโยชน์แห่งการออมและโทษแห่งการเป็นหนี้ เพื่อป้องกันการเกิดหนี้สินจากความต้องการบริโภคจนเกินกำลังฐานะของตนเอง

แนะนำวิธีการลงทุนเพื่อให้เงินออมมีดอกผลเพิ่มขึ้น เพื่อจะได้มีเงินออมเก็บไว้หลังเกษียณอายุราชการเป็นก้อน ข้าราชการตำรวจและครอบครัวจะได้มีชีวิตความเป็นอยู่ที่สุขสบาย วิธีการออมนั้นมีหลายวิธี ได้แก่ การเป็นสมาชิก กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ(กบข.) หรือเป็นสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์ของหน่วยงานที่สังกัดอยู่ หรือฝากเงินกับธนาคาร หรือออมโดยการซื้อสลากออมสิน หรือเลือกซื้อหน่วยลงทุนอื่นๆที่มีความเสี่ยงไม่สูงมากนักปลอดภัย โดยเลือกซื้อกับสถาบันการเงินที่มั่นคง หรือเป็น สถาบันการเงินที่รัฐบาลเป็นประกัน เป็นต้น

3) ดำเนินชีวิตตามแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง รัฐบาลและหน่วยงานหรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง รวมถึงสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ควรทำการประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ ความรู้และหลักการดำเนินชีวิตตามแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อกระตุ้นให้ข้าราชการตำรวจมีจิตสำนึกที่จะดำรงชีวิตแบบเรียบง่าย สมถะ และมีสติในการบริโภค ไม่ฟุ้งเฟ้อใช้จ่ายอย่างสุรุ่ยสุร่าย หลงความสะดวกสบาย บริโภคไปตามกระแสวัตถุนิยม สรรหาสินค้ามาสนองความต้องการของตนเองอย่างไม่มีที่สิ้นสุด ตามผลการศึกษาเรื่องนี้ในบทที่ 4 เห็นได้ว่า หนี้เพื่อการอุปโภคคิดเป็นร้อยละ

33.2 ซึ่งสูงเป็นอันดับหนึ่ง แม้มีเงินไม่พอก็หาหนทางกู้จากนอกระบบมาบริโภค จนเกิดภาวะหนี้พอกพูนขึ้น กู้แล้วซ้ำเล่าจนกลายเป็นวัฏจักรหนี้

4) องค์กรหรือหน่วยงานของสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่เกี่ยวข้อง หรือหน่วยงานต้นสังกัดควรมีส่วนช่วยเหลือในด้านสวัสดิการต่างๆแก่ข้าราชการตำรวจ เช่น อาหารกลางวัน ค่าปฏิบัติราชการล่วงเวลา(โอที) หรือค่าตอบแทนอื่นๆ เพื่อเป็นขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่ต่อไป อีกทั้งผู้บังคับบัญชาาระดับสูง (ผู้บริหารหรือผู้มอบนโยบาย) ควรให้ความสำคัญและใส่ใจความเป็นอยู่ของผู้ใต้บังคับบัญชาาระดับล่าง เนื่องจากเป็นผู้ปฏิบัติงานโดยตรงทำให้งานเดินหน้า ว่ามีปัญหาเดือดร้อนในการดำรงชีพหรือไม่ ทั้งนี้เพื่อป้องกันการหาผลประโยชน์ในทางมิชอบ

5) เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไปทำให้ภาวะค่าครองชีพสูงขึ้น ค่าใช้จ่ายในด้านบริโภค-อุปโภคก็สูงขึ้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรพิจารณาถึงเงินเดือนของกลุ่มข้าราชการในส่วนต่างๆว่าเหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไปหรือไม่ หรือปรับปรุงค่าตอบแทนค่าครองชีพ หรือ มีเงินประจำตำแหน่งที่เหมาะสมแก่ความรับผิดชอบ ซึ่งอาจจัดสรรมาจาก การกำหนดอัตราส่วนจากค่าปรับจากผู้กระทำความผิดต่างๆในส่วนภารกิจและหน้าที่ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

6) จัดให้มีร้านค้าจำหน่ายสินค้าอุปโภค-บริโภคที่ราคาต่ำกว่าท้องตลาดทั่วไปเพื่อเป็นการช่วยลดภาระค่าใช้จ่ายในส่วนนี้ให้แก่ข้าราชการตำรวจที่รายได้น้อยเพื่อเป็นสวัสดิการ

7) ข้าราชการตำรวจควรลดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นออกหรือค่าใช้จ่ายที่จำเป็นต้องใช้น้อยที่สุดซึ่งขึ้นอยู่กับแต่ละปัจเจกบุคคลว่าค่าใช้จ่ายในส่วนนั้นคืออะไร

5.3 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. ในการศึกษาครั้งต่อไปควรศึกษาการบริโภคของข้าราชการตำรวจสายปฏิบัติการร่วมด้วย
2. ศึกษาถึงค่าใช้จ่ายต่างๆที่ไม่สามารถเบิกได้แต่จำเป็นต้องจ่ายเช่นค่ารักษาพยาบาล บางโรค
3. ศึกษาสภาพหนี้สินโดยละเอียด เหตุที่ก่อหนี้ไม่มีที่สิ้นสุด
4. ศึกษาปัจจัยอื่นๆที่คาดว่าน่ามีผลต่อการบริโภค เพื่อการวิเคราะห์ที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

DRU